

ΝΕΕΣ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟΝ ΑΛΕΠΟΤΡΥΠΑ ΔΥΡΟΥ ΜΑΝΗΣ

29 Ιουλίου — 3 Αύγουστου 1967

‘Υπδ Κων)νου Μερδενισιάνου

Προέδρου του Τμήματος Σπηλαιολογικών Έρευνών
του Συλλόγου ‘Επιστημονικής Αναπτύξεως

‘Η ἔξερεύνησις αὐτὴ ἐγένετο ὑπὸ τοῦ τμήματος τοῦ Συλλόγου ‘Επιστημονικῆς Αναπτύξεως (Τμῆμα Γεωλογ. καὶ Σπηλαιολογικῶν ἐρευνῶν),

Εἰς τὰς 29 Ιουνίου ἀποστάλη, τῇ βοηθείᾳ τῆς Εἳλλ. Σπηλαιολογικῆς Ἐταιρίας, ἀποστολὴ διὰ τὴν περιαιτέρω ἔξερεύνησιν τῶν σπηλαίων Γλυφάδα καὶ Ἀλεπότρυπα, τὰ ὄντα ενδισκονταὶ εἰς τὴν περιοχὴν Πύργου, Δυροῦ Μάνης.

Ἡ ἀποστολὴ ἀπετελεῖτο ὑπὸ τοῦ κ. Κων)νου Μερδενισιάνου, μέλους τῆς ΕΣΕ, καὶ τοῦ βοηθοῦ του κ. Βασιλείου Γαΐτη.

Τὴν ἀρχικὴν κατεύθυνσιν τῶν ἔργωντων ἔδωσε ἡ κ. Ἀννα Πετροχείλου, ποὺ δυστιχῶς δὲν ἥδυνήθη νὰ παραμείνῃ ἐπὶ πολὺ εἰς τὸ Δυρόν, λόγω ἄλλων ἀσχολιῶν.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἔξερευνήσεως ταύτης, συνοψίζονται ὡς ἔξης:

α) Κατόπιν ἐπισταμένης ἔρεύνης εἰς τὸ πέριαν τῆς μεγάλης λίμνης τμῆμα τοῦ σπηλαίου Ἀλεπότρυπα, ἀνά δροφος, εὑρέθη στενόν πέρισσομα μὴ σημειούμενον εἰς τὸν χάρτην κατόφεως τοῦ σπηλαίου.

Εἴσερχομενοὶ ἀρχικῶς μὲ κάποιαν διυκολίαν, εὑρέθημεν ἀποτόμως εἰς μεγαλυτέρας αὐθούσας, πλουσίων διακοσμημένας μὲ σταλακτίτας καὶ σταλαγμάτας.

Τὸ ἔξερευνηθὲν τμῆμα περιλαμβάνει σειρὰν ἀπὸ αὐθούσας συνολικῶν μήκους 40 μέτρων π.

Εἰς τὸ ήμισυ περίπου αὐτοῦ τοῦ διαδρόμου ὑπάρχει διασταύρωσις, ἡ ὁποία προχωρεῖ πρὸς ἄλλους θαλάμους.

Λόγω ἐλλείψεως χρόνου δὲν ἔξηρευνήθη τὸ πέριαν τῆς διασταύρωσεως τμῆμα.

Εἰς τὸ νέον ἔξερευνηθὲν τμῆμα τοῦ σπηλαίου, παρετηρήθησαν κατολισθήσεις δράχων ἐκ τῆς δροφῆς. Αἱ κατολισθήσεις αὐταὶ φαίνεται ὅτι ἔγιναν ἀρκετά παλαιά, διότι ἐπάνω εἰς τοὺς δράχους ὑπάρχει πλουσία διακόσμησις ἐκ σταλαγματῶν.

Μεγάλην ἔκπληξιν μᾶς προεκάλεσεν ἡ διακόσμησις τῶν νέων αὐθούσῶν ἀπὸ σταλακτίτας καὶ σταλαγμάτας, χρώματος γκρίζου ἐνως καὶ ὑποκυάνου. Εἰς πολλοὺς δὲ σταλακτίτας ἔχουν εἰσχωρήσει ωρίδια ἐκ τῶν θάμνων τοῦ ὑπεροχειμένου ἐδάφους. Ἐπίσης εἰς πολλὰ σημεῖα τοῦ δαπέδου παρετηρήθη μαργαριταρόδιφος σταλαγματικὸς διάκοσμος.

Ἡ μετάβασις εἰς τὸ πέριαν τῆς λίμνης τμῆμα ἔγινε δι’ ἀλιστικῶν λέμβων. Ἐν συνεχείᾳ, δι’ ἀναρριχήσεως, κατωθιώθη ἡ ἀνοδος εἰς τὸ ὄντω τμῆμα τῆς «Μεγάλης Σάλας», τῆς διποίας ἡ κλίσις εἶναι λίσαν ἔπικανθυνος.

Ἄπο τὸ ἀπόφεως βιοστηλαιολογικῆς, ἀπὸ ἔξερευνηθὲν τμῆμα ἀνενρέθησαν καὶ συνελέγησαν Δολιχόποδα Πετροχειλόζι.

Αἱ ἄλλαι ἔργασίαι ἐντὸς τοῦ σπηλαίου «Ἀλεπότρυπα» εἶναι αἱ ἔξης:

α) Κατὰ τὴν μέτρησιν τῶν ὑδάτων τῆς «Μεγάλης Λίμνης», διεπιστώθη ὅτι

ή συληράστης των μέχρι βάθους $\frac{1}{2}$ μέτρου περίστου ἀπό της έκταφανείας, είναι 17 βαθμῶν. Άρια, αἱ μετρήσεις συμφωνοῦν μὲν ἐκείναις τοῦ I. Πιετροχείλου, πρᾶγμα πού σημαίνει ὅτι οὐδεμίαν μεταβολὴν ισχηρότητος ὑπέστησαν τὰ ὄντα τοῦ 1958.

β) Κατόπιν ὑπολογισμοῦ, εὑρέθη ὅτι τὸ πόσιμον ὄνταρ τῆς Μεγάλης Λίμνης είναι περίστου 400 κυβικὰ μέτρα.

Πρὸς τοῦτο, θὰ πρέπει νὰ ἔξετασθῇ ἡ ροή τῶν ὄντων ὑετομερῶς, πρᾶγμα πού, ὑπὸ εὐνοϊκὰς συνθήκας, θὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα ὑδρεύσεως τῆς περιοχῆς.

γ) Κατόπιν ἐρεύνης εἰς τὸν «Θάλαμον τῆς Ἐλιᾶς», ἀνευρέθη πλήθις προϊστορικῶν δοτῶν καὶ θραυσμάτων ἀγγείων ἐντειχισμένων.

Πιστεύομεν ὅτι ἐντὸς τοῦ στηλαίου Ἀλεπότρυπα ὑπάρχει περάστις ἐπιστημονικὸς πλοῦτος, διὸ ποῖος εἴναι ἀναγκαῖον νὰ ἔλθῃ κάποιες εἰς ϕῶς, προτοῦ καταστραφῆ τελείως ἀπό τὰς βεβήλους χεῖρας τῶν περιέργων, ἃλλα καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ὑπαλλήλων τῶν στηλαίων, οἱ δποῖοι τὰ κάποιατοῦν συνεχῶς.

Ἐκ τοῦ πλήθους τῶν προϊστορικῶν αὐτῶν δοτῶν ἐλάθομεν ὡς δείγματα τιμῆμα σιαγόνος μετὰ τῶν γομφίων δόντων, οἵτινες ἔχουν διατηρηθῆ ἐις κατατλητικὴν κατάστασιν, καὶ τιμῆμα δοτοῦ ανήμης.

RÉSUMÉ

Nouvelles Découvertes dans la grotte Alepotrypa de Diros

Par C. Merdenisianos

Ce petit article traite de la prospection d'une partie jusque' à ce jour inconnue de la grotte Alepotrypa, au-delà du lac central. Les nouvelles salles prospectées ont une longueur totale de 40 m.

ΑΝΑΚΑΛΤΨΙΣ ΒΡΑΧΟΓΡΑΦΙΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΕΠΟΤΡΥΠΑ

Δύο βραχιογραφίες, ποὺ ἀνήκουν εἰς τὴν νεωτέρα παλαιολιθικὴν ἐποχήν, ἀνεκαλύφθησαν ἀπό κλιμάκιο τῆς Ε.Σ.Ε. τὴν 28η Σεπτεμβρίου, εἰς τὴν Ἀλεπότρυπα Δυροῦ. Εἰς τὸ κλιμάκιο μετεῖχαν ἡ κ. Ἄννα Πιετροχείλου καὶ οἱ κ.κ. Ε. Ἡλιόστονος καὶ Ν. Βελιοσιώτης, ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὸν Ἐφοροῦ Ἀρχαιοτήτων Σπάρτης κ. Δεληθαρριᾶ.

Οἱ βραχιογραφίες, ἥλικιας 12—20.000 ἔτῶν, ὡς ὑπολογίζεται, ἀποκαλύφθησαν ἐπάνω ἱετὴν ὑστερικατικὸν ὑλικό. Είναι ζωγραφισμένες μὲ κόκκινο χρῶμα. Ἀφοροῦνται γὰρ τὴν ἀνακάλυψην ἔδωσε πυχαία ἀνακάλυψις μιᾶς ἄλλης βραχιογραφίας, ποὺ μόλις διαχρονότατη, δικτὺ τὸν κ. Βελιοσιώτη.

Résumé : Trois gravures rupestres ont été découvertes entre le 20-28 Septembre dans la grotte Alepotrypa de Diros. On suppose qu'elles ont un âge de 12 - 20.000 ans.